

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Obsequia in virginis Deiparæ honorem exhibenda. Cap. 38

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

tum virginitatis nuncupasse: nam epist. 9. ad Antiochenes. Virgines agnoscant, cui se ipsas consecraverunt.

Caribus.

Maneat igitur dictum illud Carthusiani vero esse perquam simile.

OBSEQUIA IN VIRGINIS DEIPARÆ
honoram exhibenda.

CAPUT XXXVIII.

S Y M M A R I V M.

Deipara precibus invocanda, & quomodo. n. 2.
Missæ de Deipara eidem grata. num. 6.
Preces. quæ pro cuiusq; pietate recitari possunt. n. 8.
Ratio commendandi se beatissima Dei genitrici tum mane, tum vespere. num. 9.
Deipara salutanda in ingressu, & egressu à domo. num. 10.
Deipara templa adoranda, Imagines colenda, festa ejus præparatio aliqua præsumenda, præces item in ejus honorem fundenda, præsertim salutatatio Angelica. num. 11.
Quanam per priuatas preces præparatio ad Deipara festa pie colenda fieri possit. num. 12.
Exempla eorum, qui peculiare preces Deipara offerre consueverunt. num. 16.
Exempla de salutatione Angelica. num. 17.
Deipara militem quotidie salutationem Angelicam recitantem à dæmone quatuordecim annos seruat. num. 22.

B. Virgo
obsequios
colenda

1 Sextum, quod ad devotionem erga Virginem exercendam requiri diximus, sunt obsequia, quæ in ejus honorem præstare debemus: ut enim devotio nostra non sit sterilis, ipsius operibus comprobanda erit, juxta illud 1. Joann. 3. *Filioli non diligamus verbo, neque lingua, sed opere, & veritate.* & ipse Aristoteles in 1. Rhetor. cap. 17. cum personas recensisset, quibus honor est impendendus, statim subiicit, quibus nam rebus honor exhibeatur his

Ex Aristot. verbis: Partes honoris sunt sacrificia, monumenta quibus ea, & veribus, & sine veribus: præmia, lucra, prædæ, rebus cessiones, sepulchra, statuae, vicus publici, & quæ honoribus Barbari utuntur, ut adorationes, conspectus habeatur. euitationes, munera quæ apud singulas gentes præstiosa sunt: hæc ille.

Ex quo inferitur, vel apud Ethnicos honoris refectionem obsequijs declarari solitam. Obsequia porro Virgini impendenda ad tria

genera revocari possunt. Primum est ejus invocatio per preces quibus eam tum laudamus, tum etiam ut nostris necessitatibus subvenire dignetur, oramus. Secundum, quæ ad carnis castigationem, & mortificationem. Tertium, quæ ad charitatis erga proximum, & misericordiam tum spiritualis, tum corporalis opera pertinent. Omitto in præfenti inter hæc pietatis opera, unum recensere, quod hæc tria ferè complectitur, & virgini acceptissimum, atque unicuique utilissimum esse experientia docuit; alicui nimirum Congregationi, seu sodalitati, seu B. Virginis nomen dare; ad illius regularum præscriptum vitam instituire, statim diebus ad conventus sodalium convenire: sed ea de re plenius cap. 40.

Cæterum de tribus illis singillatim nonnulla dicamus, non quod omnia, quæ hic proponimus à singulis præstare debent, sed ut quilibet ea, quæ Virgini magis grata, & animæ suæ salutari magis utilia, quæque sibi, suisque virtutibus, & honestis occupationibus magis congrue videbuntur diligat.

DEIPARA PRECIBVS INVOCAN-
da, & quomodo.

2 ET quod ad Deiparæ laudes, & invocatio- nem attinet, Sanctus Ildesontus sermone 1. de Assumptione: Inuitat, inquit, nos sanctorum Prophetarum chorus, immo & sapientia Dei Patris, mutat nos Spiritus sanctus. Ante horum, inquit, hujus Virginis frequentare dulcia Cantica Dramaticæ. Dramaion enim genus est carminis, quo genere Cantica canticorum edita leguntur, & jubemur, ut charissis amplius commendentur eo genere canendi, dulcia cantica in hujus honorem Virginis frequentare, ubi interdum Angeli canentes celebrant laudes. Idem Ildesontus sermone 2. Hujus Virginis, inquit, animam Dominum magnificanti glorificemus, quoniam ante hac est anima illa beata, per quam Auditor vita ingressus est mundum, per quam omnia male dictio solida est primorum parentum, & celestis benedictio venit in toto mundo sic Ildesontus. Ipsa verò Ecclesia fideles omnes ad laudandam Deiparam magna cum cordis lætitia in festis beatæ Virginis his verbis in Ecclesiastico officio inuitat: *Corde, & animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate præcelsæ Genitricis Dei Mariæ & rursus: Cum jucunditate Conceptionem Beatæ Mariæ celebra-*

inisi, ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Iesum Christum. & beatus Laurentius Iustinianus sermone de Natiuitate Mariæ. Nos igitur ad honorem huius Virginis præcinamus in confessione, Deoq; nostro psallamus in cythara ipsum ueneremur in Matrè & Matrem honoremus in filio.

se, inquit, spiritus, plena sibi eodem superuenienti nobis quoq; superplena, & superfluens fiat: Quia ergo superplena, & superfluens est, moueatur, inquit Bonauentura in speculo Beatæ Virginis capite 7. ut effundat liquorem; nam ex Bernardò vâs liquois plenum si moueatur, facile subuertitur, & effundit liquorem. Ita Bonauentura.

Bernard. apud Bonauent. Psalm. 67.

De pattoecinio verò Virginis implorando pulchrè Bernardus apud Bonauenturam in Speculo beatæ Virg. cap. 3. Non sic, inquit, timent hostes visibiles quasi castrorum aciem copiosam, sicut aeræ potestates Mariæ vocabulum, patrocinium, & exemplum fluunt, & pereunt sicut cera à facie ignis, ubique inueniunt crebram huius nominis recordationem, deuotam inuocationem, sollicitam imitationem. hæc Bernardus.

Meditatio vita Virginis uirtutum.

3. Ceterum multa sunt, quæ ad hoc de Virginis inuocatione referri possunt. Magnopere conducet in primis Deiparæ vitam, eiusque actus, ac uirtutes non tantum audire, & legere, verum etiam attentè meditari, ac sedulo expendere, ut sic eius sanctitatem, ac maiestatem melius cognoscamus, ac ueneremur, eiusque suffragia imploremus; & habita proprii status, talenti, & uocationis ratione, eam re ipsa magis imitari, ad eiusque exemplum mores nostros conformare, Deoque perfectius seruire possimus. Id quod Virgini gratissimum erit, ut scilicet eius exemplo ad filij sui obsequium alij incitentur. Et quidem huiusmodi meditatio, quæ est de vita Deiparæ consilium Psalmi 47 (in quo de Virgine agitur) illis uerbis. Circumdante Sion, & complectimini eam; narrate in turribus eius, & iterum: Distribuite domus eius, ut enarretis in progenie altera; ac si diceret, singula quæque Virginis vitæ mysteria, atque uirtutes quasi domos huius celestis Ciuitatis distribuite, & per meditationem circumdate, diligenter instrate, atque expendite, & perfectum imitationis complectimini, ut enarretis in progenie altera, atque aliis imitanda prædi-

Psalm. 47.

Inuocanda ceteris.

B. Virgo. Præter meditationem vitæ eius, implo- Chryso- tandum est etiam eius auxilium omni cor- mus in- Of dis aff-ctu, & intimis animi desiderijs. Quæ- scia Eccl- te Chryso- stomus sermone de Beata Virgini. fastico 12. Ad hanc, inquit, sanctissimam Virginem, & Dei Septembr. matrem accurre: es, eius patrocinij uisitatem Bernard. assiquamur. Nam ut pulchrè de B. Virgine Bonauent. Bernardus sermone 2. de Assump. Aduenien-

Bernard.

S. Brigittæ

Per Virgine nostra Deo offeramus.

S. Elzeuari

Quæ ad Virg inuocacionem spectant

Quæ in precibus seruanda: Primo conf mundum:

Eccles. 1. 14

Sophroni sumpt.

Sumpt. Quia, inquit, inde tibi promittitur uenia unde & omnibus, ut laudes; per ipsam enim ueniam obtinere potes. Nam & sermo diuinus cum de peccatore ageret in Psalmis, Sacrificium, inquit laudis honorificabit me: protinus addidit, & illic iter quo ostendam illi salutare Dei. ac si dicat, illic iter est laudis ad aeternam salutem, propterea quia iter salutis nostra in laudibus est Saluatoris. Hortor vos in hac sacra solemnitate Genitricis Dei Marix nolite cessare laudibus. Hæc ille.

Secundo, Secundum, ut non olicitanter, & cum animi euagatione, sed cum animo attentò, & magno cum affectu, ac deuotione eas persoluamus præstat enim preces paucas cum deuotione, quam sine ea multas effundere: legitimus enim

Spec. ex. expl. Exempli in Speculo Exemplorum dist. 9. n. 116. quandam Virginem religiosam 150. salutationes Angelicas, cum totidem uenij minus digna deuotione quotidie Deiparæ offerentem, & ab eadem admonitam acceptius sibi fore, si quinquaginta salutationes cum suis uenij cum animi affectu, & attentione, quam si multas negligenter, & sine deuotione persolueret.

Non facile omittenda. Deipara Thomæ à Chempis consuetas preces omittenti amplexu denegat. Tertium, quæ semel Virgini offerenda proponimus, non facile, & quauis occasione sunt negligenda, sed constanter retinenda. Idem enim Thomæ à Chempis religioso homini, & integerrimo cum esset Iuuenis solitas ad Virginem preces omittenti, per uisam Virgo amplexum, quo alios dignata fuerat denegauit, quas postea quotidie diligentissime exsoluit. Quod exemplum habetur in spec. exempli dist. 10. num. 7.

Assuetas erga B. Virg. preces ne omittet. S. Edmundus postea Cantuariensis Episcopus cum studijs operam daret, orationem illam: cuius initium est: O Intemerata, in honorem Dei Genitricis, & S. Ioan. Euangelistæ quotidie reuerenter dicere solitus, aliquando studiorum occupatione illius dicendæ oblitus est: proxima nocte B. Joannes ei apparens, cum serula immanem, & lethalem ictum minitari uisus est, sed mox placatus, blandè & familiariter eum admonuit, ne precationem illam unquam omitteret. hæc ex uita eiusdem cap. 11. apud Surium 16. Nouembrii, & apud Vincentium Belascensem lib. 31. cap. 73.

Cisterciensis preces magna cum pietate Quamuis etiam iustis de causis, obedientiæ præsertim, & charitatis, si omittamus preces, vel alia pietatis opera, quæ ex priuata deuotione præstamus, modo id quod in nobis est facientes alia ratione compensare studeamus, id Virgini non est ingratum: nam in spec.

Exempli dist. 7. num. 37. ex illustribus uiris Ordinis Cisterciensis narratur de quodam Fratre eiusdem Ordinis in nocte Assumptæ extra Monasterium in grangijs ouium custodiam ex obedientia relicto, qui libentissime in monasterio diuinis laudibus, una cum alijs eiusdem monasterij religiosi interfuisset: hic audito ad matutinum signo, ad plagam cœli, qua monasterium situm erat conuersus, omni affectu salutationem Angelicam (neque enim alias Virginis preces notat) sæpius cum suis uenij repetens reliquam noctis, & diluculi partem sine tædio in agro tranlegit: de quo S. Bernardus per reuelationem spiritus edoctus, mane illud in sermone ad fratres dixit: Scire, inquit, uos uolo unum ex Fratribus, quem obedientia hac nocte sub die in iylis sanctæ festiuitatis gaudia celebrare cogit, tam deuotum, tam festiuum Domina nostræ matutinarum exsoluisse fructum, ut nullius quantacumque suspensa contemplatio seu inuensa deuotio ipsius deuotioni, quam non ultra contemplationis sublimitas sed submissa sanctæ simplicitate humilitatis effectus, præferri posuerit. hæc ibi.

Narrat etiam Cæsarius lib. 7. c. 52. in monasterio Hemmenrode Ordinis Cisterciensis conuersum quendam nomine Hermammem, cum post Completorium in stato suo quiesceret, & subito recordaretur se unam horam, quam in honorem Virginis decantare solebat, propter diurnas occupationes distulisse, & ex obliuione neglexisse: strato exiisse, ut uel eo tempore illam recitaret. Mira dignatio, Dei Genitricis repente ei astans, & labores eius missa, iussit, ut quiesceret, uoluitque pro eonelectam horam supplere, hæc serè ad uerbum ex Cæsario.

Et in 3. part. Chron. S. Francisci lib. 2. cap. 36. quidam Frater Iuuenis, Virginis studiosus, quotidie coronam eiusdem deuotè recitare solitus, semel propter hospitum multitudinem, quibus excipiebat, occupatus fuerat, sed ualde defatigatus cepit uespere eandem recitare: attamen uel inuicis somno oppressus fuit: uerùm à benignissima Virgine, & ab Angelis, ut melius quiesceret, in strato ita ut erat dormiens deponitur; qui ex pergelactis audiuit à Virgine sibi gratum fuisse cum sua deuotione charitatis opus, quod exercuerat. Ex eadem quoque 3. part. Chron. Sancti Francisci libro 6. cap. 31. Frater Thomas Caponus nobilis Florentinus Ordinis Minorum cum propter multam occupa-

plum de S. Thomae Capone.
 occupationes quibus ministrans fratribus distentus fuerat, solitas preces antequam cibum sumeret, recitare non potuisset, in templum ad Aram Virginis Annuntiatae eas recitaturus se contulit, verum ex Deiparae imagine vox ad eum facta est, qua iubebatur ad mensam cum alijs accedere, & post cibum precum pensum persolvere; cum bona eius voluntas ipsi accepta esset, quippe qui obedientia, & charitate impeditus fuerat.

Ceterum de ijs, quae ad Virginis invocationem spectare diximus, singillatim aliquid profereamus.

MISSAE DE DEIPARA, *sicem gratia.*

Dimissis in honorē Virginis Conc. Tridentino sess. 21. cap. 3.
Primo igitur missae, quae de Virgine celebrantur eidem Virgini gratiae in primis sunt, licet enim ex sacro Concilio Tridentino sess. 21. cap. 3. cum in honorem sanctorum missae celebrantur, soli Deo Sacerdos sacrificium offerat; tamen Deo de illorum victorijs gratias agens, eorum patrocinia implorat, & ideo apud Sanctos vim habent maximam. Deiparam vero missis, quae de ea dicuntur, delectari his exemplis probatur. Legimus apud Caesarium libro 7. exempli cap. 4. quendam Sacerdotem, nullam aliam, ut verbis eius utar, scientem missam, nisi de Beata Virgine, de ea quotidie celebrantem, à sancto Thoma Cantuariensi fuisse suspensum. cumque propterea Sacerdos ille animi angustia praemereatur, & simul etiam egeret, iugiter eandem Virginem invocabat; quae eidem apparens, ad sanctum Thomam missi, suoque nomine, ut officium suum restitueret, dicere iussit. cuius rei signum dedit, quia tali hora, & loco eundem sanctum Thomam in cilicio resarcendo ipsa Virgo adiuverat. quo audito S. Thomas fidem Sacerdoti habuit, eique praecipit, ut in posterum de beata Virgine tantum celebraret, atque pro se oraret. hoc exemplum refert etiam sanctus Antoninus 4. part. tit. 13. cap. 2. §. 2.

Vinc. Belm. Caesarius Sacerdotē, qui B. Virginis sacrū celebrans eandem in
 Simile exemplum Vincentius Belvacensis in Speculo historiali libro 7. cap. 113. narrat. Nec dissimile est illud, quod affert Caesarius libro 7. cap. 5. de Sacerdote quodam Idiota, qui cum esset vicarius cuiusdam Pastoris, seu Parochi, & missam de beata Virgine, in Dominica infra octavam Epiphaniae celebrasset, quod eius diei officium ignoraret, eaque de

causa à Pastore eiectus propter suam paupertatem egeret: iussu Beatae Virginis, quae Pastori minaciter praecipit, ut Cappellatum suum restitueret, in eandem Ecclesiam iterum est admittus.

7. Nec silentio praeteribo insigne miraculum, quod de eadem Missa Deiparae à Caesario lib. 7. c. 24. describitur his fere verbis; quod quies suo tempore euenerat, eratque notissimum. *Ante hos, inquit, annos cum Ca. holicis contra Albigenses Haereticos fuissent signati & non modò cū scissa ab ijsdem Catholicis haeretici illi essent exacerbati, duo honesti Clerici per terram illorum transiunt. cum Ecclesiam vidissent in via desolatam, ac unum alteri, Sabbathum est intramus Ecclesiam hanc, dicamus missam in honorē Dominae nostrae (portabāt enim sacū librum, calicē & ināumenta sacerdotalia) Antequam esset missa cōpleta haereticis proditi sunt, qui armata manu intrantes, & Sacerdotem de Ecclesia trahentes, linguam eius radicibus absciderunt, quem socium cum multo labore Cluniacum adduxit, ac monachus commendavit. Illi verò respōdē Catholicis, & Religiosi Sacerdotem Catholicum, & notum propter fidem Christi, & Genitricis eius honorem tam crudeliter mutilatum deuotè suscipientes, omnem ei humanitatem exhibuerunt. in nocte vero Epiphania cum solennes decantarentur vigilae, baculo parietem pulsans ministros vocat, in Oratorium se deportari velle signat: deducitur, & ante altare quoddam consistens misericordiae matrem ipsa mentis deuotione inuocat. At illa eisdem apparuit, carnem linguae formam habentem in manu tenens, respondit orans: Quia propter fidem filij mei, & honorem mihi exhibitum lingua tua priuatus es, ecce nomam tibi restituo, aperi ergo os tuum, & digito ori eius immisis radicē linguae praecisa eadem carnem cōiunxit, sicq; disparuit. Qui mox in laudis vocem erumpens, clara voce cum Angelo clamauit, Ave Maria gratia plena, usque ad finem; quam salutationem crebro repetebat. Stupentes accurrerunt ministri, & de Choro Monachi de tanto miraculo Deum, eiusq; Genitricem glorificantes. Ille accepti benefici non immemor, in eodē cœnobio factus est monachus. cum autem Ioannes Scholaasticus Xantensis circa idem tempus in Provincia Albigenisium cum exercitu Catholicorum*

aduersus iuesur.

Caesarius Sacerdoti sacrū Deiparae celebranti abo scissa ad haereticia lingua per eam restituitur.

esse, audiens de tanto miraculo in reditu Cluniacum adijt, & dictum monachum conuenit, ac ab eodem rem gestam audivit, viditq; linguam, quae reliqua carne erat candidior, & in loco praecisionis firmabas cicatricem, cuius miraculi testis est unius

Luc. 8.

Ioan. Scholaasticus Xantensis.

uorsus Cluniacensium conuenimus usque hodie. huc usque Casarius, qui à Ioanne Xanthenfi testi oculato hæc se accepisse narrat,

*Casarius.
Sacrum B
Virginis
audiens
Vualterius
summi in
somnia
su locū eo.
de tēpore
obtinere
uidebat.*

Apud eundem Casarium libro 7. cap. 39. Vualterius de Birbach Virginis deuotissimus, cuius mentionem feci cap. 36. ieiunijs, elemosinis, & missis, quas celebrari curabat, Deiparam honorare studebat. Is cum miles esset strenuus, & aliquando cum alijs militibus ad tournamentum quoddam properaret, præteriens per quoddam Templum, comites suos ad missam audiendam inuitauit, quod cum recusassent verentes, ne tardius peruenirent, ipse alijs recedentibus missam de B. Virgine cantari curauit; oblationemque fecit, qua peracta suum iter est persecutus: audiensque à pluribus ludum torneamenti inchoatum, & Vualterum de Birbach fortiter se gerere, omnibusq; præferri & ab omnibus laudari: magno stupore captus est intellexitque B. Virginis pietate factum esse, vt eius absentia propter obsequium erga eandem exhibitum mira quadam virtute, & cum sua maxima apud Commilitones gloria suppleretur.

PRECES, QUÆ PRO CVIVSQUE
pietate recitari possunt.

*De priua
tia precib.
in honore
Virg. per
soluendis.* **SECUNDO,** priuatæ preces, quæ pro vniuersis, cuiusque deuotione in Virginis honorem laudantur: utilissimæ sunt, præsertim, si precibus voce prolatis aliquot mentis exercitium addatur, gratias Virgini pro acceptis ab ea beneficijs agendo: nosque ipsos illi in seruos offerendo, & aliqua ab ea enixius petendo, quod exercitum quotidie mane, cum surgimus, & vesperi ante cubitum fieri deberet, vt pietas erga Virginem iugiter accendatur, eiusque suffragium, in quotidianis necessitatibus inuocetur; formulam huius exercitij, quam facile quiuis ex se facere posset, ad maiorem letætorum facilitatem, mox subiiciendam duximus. Sanæ Albertus magnus ab ineunte ætate (vt ex Chronicis Fratrum Prædicatorum diximus cap. 36.) quotidie certas preces tanquam obsequij sui pensum Deiparæ persoluens, eius patrocinium inuocabat, luxque pietatis fructum amplissimum reportauit.

Ad has porro priuatas ad Deiparam preces multa reuocari possunt. Primam, vt mane statim ac surgimus, & vesperi antequam nos-

cubitum recipiamus illi nos, nostrasque sedulo commendemus. Alterum, vt cum domo, siue egrederimur, siue reuertimur: eius patrocinium enixè imploremus. Demum, vt in eius templis coram eius imaginibus illi preces fundamus, vel aliqua alia oblata occasione, salutatione Angelica vel alia precatiuncula eam reuerenter inuocare studeamus, verum de his omnibus aliquid subijciamus.

RATIO COMMENDANDI SE BEATISSIMA DEI GENITRICI, SUM MANE, TUM VESPERI.

MANE cum primùm surgimus, Pater noster, & Ave Maria. Deinde aliqua ad B. Virginem precatio, eiusmodi est sequens, quæ ex officio paruo B. Virginis est desumpta.

ORATIO.

O Domina mea sancta Maria, me in tuam benedictam fidem, ac singularem custodiam, & infinitum misericordia tua hodie, & quotidie. Et in hora exitus mei, animam meam, & corpus meum tibi commendo, omnem spiritum meum. Et conuolucionem meam, omnes angustias, & miseriae meae, vitam. Et si uita mea tibi commissa, ut per tuam sanctissimam intercessionem, & per tua merita omnia mea dirigantur, & disponantur opera secundum tuam, tuique filij voluntatem. Amen. Sancta Maria succurre miseris, tuua pusillanimes, resuscitabiles ora pro populo, interueni per clero, intercede pro deuoto famulo sexu, sentiant omnes tuum suamen quicumque celebrant tuam sanctam commemorationem.

Veri. Ora pro nobis sancta Dei Genitrix.

Resp. V. digni efficiamur promissionibus Christi.

MARIA mater gratia.

Mater misericordia.

Tu nos ab hoste protege.

Et hora mortis suscipe.

Gloria tibi Domine.

Qui natus es de Virgine.

Cum Patre, & sancto Spiritu.

In sempiterna secula. Amen.

Deinde primò, gratias agam de cunctis beneficijs tum generalibus, quæ cum alijs communia sunt, quod scilicet Christum nostrum redemptorem genuerit, & similibus, tum etiam de particularibus, & occultis, quæ illa mihi à Christo impetrauit, præcipue uero de ijs, quæ peculiariter intelligo, me ipsius intercessione obtinuisse.

Secundò

Secundo, totum illi me tradam, atque in seruum offeram, otans, vt mei patrocinium, tutelamque suscipere, meq; suo praesidio munitum, ab omni tum animae, tum corporis periculo tueri dignetur.

Tertio, aliquot beneficia pro me, caeteriq; proximis petam, praesertim vt mihi à suo filio profundam Humilitatem, purissimam Castitatem, flagrantem erga Christum amorem, & in recto virtutis itinere profectum, ac perseverantiam impetret, & vt ab omni peccato, praesertim mortali efficaciter caueam: praeterea aliquid illius mihi doloris impertiat, quem ex filij Cruciatibus haulit, iuxta illud Bernardi de lamentat. Virginis, *Mihi, obsecro, Lachrymas illas infunde, quas ipsa habuisti in sua passione; Praeparationis etiam, atque ardoris animi, sciuntillam, qua sanctam Eucharistiam post filij in Coelum Ascensionem sumebat. Denique augmentum deuotionis, & affectus erga eandem sanctissimam Virginem. Haec autem beneficia per septem eius gaudia, doloresque totidem petam, quibus est affecta, dum in terris viueret. finem denique faciam ipsius benedictionem rogando illis verbis: Nos cum prole tua benedicat Virgo Maria. Amen.*

Bernard.

VESPERI ANTE CVBITVM AD eandem sanctissimam Virginem Dei Genitricem.

PATER noster, Ave Maria. Deinde sequens, vel alia precatio. Haec verò desumpta est ex Officio patris Beatae Virginis.

O Maria Dei Genitrix Virgo gratiosa omnium desolatorum ad te clamantium consolatrix vera, per illud magnum gaudium, quo consolata es, quando cognouisti Dominum Iesum die tertia à mortuis impassibilem resurrexisse, sis consolatrix anima mea, & apud eundem suum, ac Dei uatum Vnigenitum in die nouissimo, quando cum anima, & corpore ero resurrecturus, & de singulis meis factis rationem redditurus, me digneris iuuare, vt perpetua damnationis sententiam per te pia Mater & Virgo valeam euadere. & cum electis Dei omnibus ad aeterna gaudia feliciter peruenire. Amen.

Sub tuum praesidium confugimus sancta Dei genitrix nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus: sed à periculis cunctis libera nos semper

Offic. Eccl. Virgo gloriosa, & benedicta.

Maria mater gratia

Mater misericordia.

Vt supra:

Deinde gratias agere, offerre, & petere debeat.

DEIPARA SALVTANDA IN ingressu, & egressu à domo.

AD alterum priuatarum precum caput B. Virgo saluanda facit, vt antequàm Domo quis egre- diatur Virgini Beatissimae, veluti peculiari lux Dominae in cubiculo coram eius Imagine se suaq; negotia peragenda commendat; ac sub eius amplissimo pallio, hoc est peculiari patrocinio, tantisper cogitatione se sistat, eoq; munitus praesidio contra varias hostium tum visibilibus, tum inuisibilibus insidias, quae plurimae passim occurrunt foras exeat; Idcirco salutationem Angelicam recitet, & ab eo, eiusque filio veluti exeundi veniam, benedictionemq; petat illo versiculo:

Nos cum prole pia benedicat Virgo Maria.

Idem quoque tibi praestandum erit, vbi Domo reuersus in cubiculum te receperis: & profectò ea ratione seruabimus, id quod Hieronymus epistola 22 inter alia monita, Virgini Euthochio, alijsque religiosam vitam instituerent volentibus tantopere commendat illis verbis: *Egredientes de hospicio armet oratio, regredientibus de platea oratio occurrat, antequam seors; nec prius corpusculum requiescat quam anima pascatur sic ille.*

Ac de Deipara per eam occasionem salutanda, Lanspergus in ordinario breui manuscripto de ratione viuendi Carthusianorum, egregie sic monet: *Per soluto sacro, & reditis debitis gratijs, rediens ad Cellam ad Imaginem B. Mariae, (quae custos iuxta fores Cella tua vigilat) paulisper subsiste, aut si festinato intrandum est, dum clausi reseras ostium, ora matrem Dei vultu adoptet, teneat, possideat in filium, Cellam ingressus, primò sit, quod ante omnia facias, vt in Oratorio ad orationem procidas, beatam Mariam tua cella Patronam, ac Dominam salutaturus: de ergo mente deuota vnus AVA MARIA haec ille.*

Lansperg.

Et centè eiusmodi erga Deiparam studium miraculis interdum comprobaum legimus, Denotio quemadmodum ex Prato spiritali cap. 180. cuiusdam constat in Abbatte Ioanne Anachoreta, qui Clerici orcum peregrinatum exiret candelam accensa Deiparam in Cella coram Deiparae Imagine reliqueret, eiq; sub discessum enixè se commendat.

Pratum spiritali.

imaginem confirmat.

dare confueuerat, & cum post vnum, duos, sexue interdum mentes aliquando remigraret, eandelam integram, illam quidem, atque ardentem sicut reliquerat non sine miraculo inueniebat, quod c. 29. plenius narrauimus.

cap. 29.

DEIPARÆ TEMPLA ADEVN-
da, imagines colenda, festa eius preparatione ali-
qua prouen-eoda preces item in eius honorem
fundenda, praesertim saluatio
Angelica.

Preces in
honorem
Deiparae

11 **A**D priuatas, quæ Deiparæ funduntur, preces spectat quoque sacra Virginis adire templa, celebres quoque eius imagines p'è inuisere, coram iisdem cum aliquo pietatis sensu eandem inuocare.

Festis item Deiparæ dicatis diebus, non tãtùm ad sacram Eucharistiam accedere, consuetas preces augere, vel saltem maiori eas animi ardore persoluere; verùm etiam peculiari aliqua pietatis exercitatione ad ea festa deuotius celebranda se comparare, de quo mox plenius disseremus. Complures verò sunt preces, quæ pro opportunitate, & cuiusque deuotione in Deiparæ honore recitari possunt; eiusmodi inter alias censentur Hymni.

Offic. Eccl

Aue maria stella, &c.
O Gloriosa Domina, &c.
Canticum magnificat, &c.

Hymnus S. Ambrosij, & Augustini, Te Deum laudamus. in laudem Deiparæ à Bonauentura tom. 2. opusculorum concinnatus, cuius initium est. Te matrem Dei laudamus.

Aliæ insuper orationes, quæ in Officio paruo B. Virginis leguntur, nimirum.

Salve Regina, &c.
Obsecro te Domina, &c.
O innumerata, &c.

Cap. 29.

Stabat mater dolorosa, &c. Et similes, de quibus nonnulla c. 29. diximus.

Luc. 2

Porrò inter preces, quæ ad Deiparam diriguntur, principem locum tenere videtur saluatio Angelica, cuius initium Gabriel vnus ex septem principibus Angelorum, qui ante Deum astant, sanctissimæ Trinitatis nomine ad Virginem beatissimam, cum in matrem Dei delecta esset, pronunciauit, quod etiam nunc accidentale gaudium S. Gabrieli affert in caelis, etenim libro 4. Revelationum

S. Gertrud.

Sanctæ Gertrudis capite 12. sic legimus: Sanctus quoque Gabriel toties nono splendore di-

uini luminis visus est irradiari, quoties recitabatur Annunciatio facta per ipsum. sic ibi.

Neque summorum pontificum studium defuit, qui fideles ad frequentem salutationis Angelicæ recitationem, Indulgentiarum largitione excitarent. Etenim Urbanus IV. omnibus qui deuotè salutationem Angelicam recitarint, Indulgentiam dierum triginta concessit, totidemque ijs, qui I. K. S. V. nomen itidem implorant. Ioannes autem XXII. eandem Urbani II. Indulgentias postea non confirmauit solum, verum etiam duplicauit.

Indulgentia saluatio Angelica recitatio concessa Urbanus IV. Pontifex

Cæterum non inuile erit subijcere in præsentia qua nam occasione ad eam salutationem Angelicam Deiparæ offerre possumus.

Et vt tacem de Deiparæ Rosario, Corona, & Corona paruola, quæ ex salutatione Angelica ad certum numerum repetita constant, de quibus vberius cap. sequenti Inprimis cum ad salutationem Angelicam trino campanæ pulsu, vesperi, mane, & meridie ex prescripta Ecclesiæ consuetudine signum datur, reuerenter flexis genibus Deipara est salutanda, ea tunc temporis recolendo, quæ cap. 29. significauimus.

De salutatione u. Angelicæ

Ad hæc Deiparæ per salutationem Angelicam nos commendemus.

Cum horologium horas significat, quod Arnoldus Hallandus facultate legitur apud Thomam de campis libro de illustribus Florentij discipulis.

Thom. de Campis

Cum noctis expergiseris.

Cum interdiu opus aliquod inchoandum vel negotium tractandum occurrit.

Cum tentatione aliqua à Sathana impugnaris.

Cum aliqua Deiparæ Imago conspicitur iuxta illud.

Virginis intacta dum præteris ante figuram Peatercundo caue ne sileatur Ave.

Nec illud reticendum, quod in Revelationibus sanctæ Brigittæ, quæ dicuntur extrauagantes cap. 65. legitur, vbi Christus Dominus inter alia S. Brigittæ de modo viuendi pro se & familia tradita monita adiecit, & illud: Si aliquis subito motu, vel ira obloquitur alteri; statim cum fieri potest quaratis locum apium legendo vnum Aue Maria, à Deo indulgentiam postulando. sic ille.

S. Brigitta reuelatio de saluatio Angelica

Quotidie Virginem propter eas, quibus in

Deipara

terris pensula est gaudia, & propter dolores, quos dum viveret perpeffa est, & propter eam qua nunc in Cœlis perfruitur gloriam, triplici salutatione Angelica veneremur.

QUENAM PER PRIVATAS PRECES
preparatio ad Deipara festa pie colenda fieri possit.

Alia precos in honorem Deipara
VT verò erga Deiparam pietas nutriatur ac magis in dies augeatur, non parùm pròderit jejunijs, operibus misericordiæ, ac peculiaribus precibus ad ejus festa devotius celebranda se comparare, vel etiam per eorum octavam aliquid ejusmodi in Deiparæ honorem exhibere: qua de re, ut reliqua nunc taceam, aliquas preces, quæ in nonnullis Deiparæ festis recitari possunt ex Beata Gertrude afferemus, ut ex ijs tale quippiam ad aliorum festorum præparationem nos ipsi statuere possimus.

Vita B. Gertrudis
 In libro 4. Revelationum Beatæ Gertrudis capite 49. de præparatione ad Festum Assumptionis, sic legimus: *In vigilia Assumptionis subinvoçantes, missa (Vultum tuum) dum legeretur Collecta & ad eam (Dei, qui virginelem Aulam) & cum Beata confugiam. Gertrudis devotius intendere verbus illis, scilicet ut sua nos defensione munitis jucundos facias epallio ad. jus interesse festivitatis) videbatur delicata matritutur ter benigne expandere pallium suum quasi ad suscipiendum omnes ad se confugientes in speciale patrocinium. Tunc advenientes sancti Angeli adducebant coram ea omnes personas, qua se speciali devotione, vel orationibus ad idem festum Assumptionis devotè preparaverant in specte juvenularum speciosarum, qua reuerenter sedentes anteam, sicut filia coram matre, sanctorum Angelorum ministerio undique fulciebantur & ab insidijs malignorum spirituum defendebantur. & ad quaque bona promovebantur. Intellexitque talem protectionem Angelorum obtentam per antedicta verba collecta, scilicet Ut SYA NOS DEFENSIONE MYNITOS, quia ad Imperium ejus, multitudo Angelorum undique defendendo prota-*

B. Gertrudis reuolatio, de q; qui per o Annuã Annunciat B. Virginis saluta
 In eodem libro 4. Revelationum cap. 12. cum ageretur de festo Annunciationis, hæc habentur: *Desiderans verò B. Gertrudis inuocantem, quod si quis per octavam quotidie legeret. 45.*

Aue Maria cum deuotione in memoriam illorum dierum, quibus Dominus Iesus creuit in utero suo ille tam acceptum famulatum sibi exhiberet, sicut fit eo die, quo Dominum concepit, sibi affuisset, & per singulos dies, usque ad partum diligentissima sibi obsequia impendisset, & quam inuise illi unò pro seruisio suo ergo denegasset, quicquid ab eis desiderasset, tam inuise vellet isti donegare petitionem suam, sic ibi.

De festo verò Natiuitatis Deiparæ ex eodem lib. 4. Revelationum cap. 53. sic scriptum inuenimus. Natiuitatis Gloriosa Virginis festo præclaro dum ista perfoluisset tot Aue Maria, quot diebus ipsa præclara matris stella creuit in utero Matris (quod fieri facile potest si 35. Aue Maria quotidie recitentur per octo dies,) & hæc deuotè offerret eidem, requisivit ab ea, quid erga benignitatem ipsius mereretur, qui simili deuotione ad honorem ejus eundem numerum perfoluerent cum salutatione Angelica: cui benignissima Virgo respondit: Hoc (inquit) merentur, quod æternaliter in cœlis speciali iucunditate participabant mecum felicitis omnia gaudia, quæ recipi, & adhuc sine intermissione renouata recipio pro singulis virtutibus, ad quas Beata, & Gloriosa Trinitas animam meam singulis diebus secundum optimum beneplacitum suum decenter habilitauit. sic ibi.

In eodem festo Natiuitatis Deiparæ ad Altera Completonum dum cantaretur Salve Regina, hæc legimus in eodem lib. 4. cap. 55. Tunc B. Gertrudis obtulit beatissimæ Virginis centibus Annunciatum, & quinquaginta Aue Maria in honorem ejus lecta, orans, ut in hora mortis materna sibi pietate dignaretur adesse: & ecce omnia verba, quæ legerat, videbantur in specie aureorum denariorum ante confistorium præsentari, & ab ipso matris suæ commendati. Quæ Mater pia suscipiens quasi dispensatrix fidelissima singillatim disponebat in profectum, & solatium animæ ejus, diligentissima cura providens, ut cum egrederetur de hoc seculo; pro singulis sibi oblatis speciales consolationes, & tota subsidia apud districtum Judicem ipsi obtineret. intellexitque quòd dum aliquis finem vitæ suæ cuiusvis sanctorum specialibus orationibus commendat, statim orationes illæ deferuntur ante tribunal Judicis; & ille Sanctus, cui committuntur, constituitur, à Deo aduocatus super eos, ut ex ipsis bona

tioner! Angelica pro nunciante.

Altero eod. jusdem reuelatio de gloria eorum, qui Natiuitatis Deipara commemoratione Angelicis salutationibus celebrant.

Altero eod. jusdem reuelatio de salutationibus Angelicis, ad alijs precibus per hora mortis oblati.

provideat sibi deuotis tempore opportuno. hæc tibi.

*Salutatio
Angelica,
quibus a-
nimi affe-
ctibus re-
citanda
B. Gertru-
dis à Dei
para edo-
retur.*

14 Quibus verò animi affectibus salutatio Angelica ad maiorem spiritus utilitatem recitari possit, B. Virgo beatam Gertrudem docuit lib. 4. cap. 12. ubi sic legimus: Ave sic intellexit legendum, quod scilicet ad illud verbum AVE MARIA desideraret alleuiari omnes gravatos.

Per illud, GRATIA PLENA, omnibus, quibus non sapit gratia, præstari saporem.

Per, DOMINUS TECUM, omnibus peccatoribus indulgentia.

Per, BENEDICTA TU IN MULIERIBUS, omnibus incipientibus proficere bonam voluntatem.

Per, BENEDICTVS FRUCTVS VENTRIS TUI, omnibus electis perfectionem.

Per, IESVS SPLENDOR PATERNÆ CLARITATIS, veram cognitionem.

Per, ET FIGVRA SVBSTANTIÆ EIVS, diuinum amorem; ad quodlibet enim Ave Maria ista verba scilicet, Iesus splendor paternæ claritatis, & figura substantiæ eius, debent adungi in fine. sic tibi.

*Ejus dem
praxis.
Michael
Constanti-
ensise.*

Cæterum horum affectuum praxis quomodo salutatio Angelicæ sit inferenda tradidit Ioan. Michaël Constantiensis de religiosissimo Carthusianorum Ordine in suo Enchiridion in hunc modum: AVE MARIA, grauatos, alleuia, GRATIA PLENA, aridis gratiam impetra; DOMINUS TECUM, qui per te peccatoribus indulgeat; BENEDICTA TU IN MULIERIBUS, eis imperfectos, & proficere volentes benedicas; ET BENEDICTVS FRUCTVS VENTRIS TUI, qui per te proficientes, & perfectos reficiat; & benedicat IESVS CHRISTVS, qui nos saluet, & sanet; SPLENDOR PATERNÆ GLORIÆ, qui nos illuminet; ET FIGVRA SVBSTANTIÆ EIVS, qui nos inflammet, & sibi conformet. SANCTA MARIA MATER DEI, ET VIRGO, Angeli, Sancti huius diei, Patroni mei, & omnes beati, & electi Dei, orate pro nobis peccatoribus, NUNC ET IN HORA MORTIS, & magnificate, & exorate Dominum nobiscum. sic ille.

*Salutatio
Angelica quan-
ta sit præ-
stantia S.
Michael*

15 Nec silencio prætereunda sunt, quæ de salutatio Angelicæ præstantia, atque utilitate reuelasse scribitur Deipara B. Mechuldi in lib. gratiæ spiritualis, Reuelationum ejusdem cap. 55. in hunc modum: Sabbato quodam dum *Silua sancta Parens* cantaretur, dixit

beatissimæ Virginis: Si te o Cœli Regina dulcissima salutatione, quam unquam cor humanum excogitare potuit, salutare possem, libentissimè salutarem. Statim beata Virgo ei apparuit, habens in pectore scriptam aureis litteris Angelicam salutationem, & ait, supra hanc salutationem nunquam homo peruenit: nec aliquis dulcius me salutare poterit, quam is qui salutat me in illa reuerentia, qua Deus pater me per hoc verbum, Ave, salutauit, confirmans me omnipotentia sua, ut essem immunis ab omni væ culpæ: Filius quoque Dei sua diuina sapientia sic me perlustrauit, ut sim clarum sydus, quo cœlum, & terra illustratur, quod per hoc nomen, MARIA, quod sonat maris stella, notatur Spiritus sanctus etiam tota sua diuina dulcedine me penetrando tam gratiosam effecit, ut omnis, qui per me gratiam quaerit, ipsam inueniat, quod inuicitur per hoc verbum, GRATIA PLENA. in hoc quoque verbo: Dominus tecum, admonet inestabilis unionis, & operationis, quam tota Trinitas perfect in me, cum carnis meæ substantiam diuinæ naturæ in una persona copulauit, ita ut Deus fieret homo, & homo Deus. Quid illa hora gaudij, & dulcedinis senserim, nullus hominum ad plenum potuit experiri. Per *Benedicta tu in mulieribus*, omnis creatura mirando agnouit, & contestatur me benedictam, & exaltatam super omnem creaturam tam cœlestem, quam terrestrem. Per *Benedictus fructus ventris tui*, benedictus, & extollitur excellentissimus, & peritilis fructus ventris mei, qui omnem creaturam viuificauit, sanctificauit, & in æternum benedixit. Et cum gratiosissimam Virginem oraret, ut in hora mortis sibi adesse dignaretur, respondit: Hoc utique faciam, sed & tu quotidie lege mihi ter Ave Maria.

Ad primum ora, ut sicut Deus Pater secundum omnipotentiam suam magnificentiam animam meam secum in throno dignissimo sublimauit honore, ut sim post ipsam potentissimam in cœlo, & in terra, ita ad sim sibi in hora mortis confortando, & expellendo à te omnem contrariam potestatem.

Ad secundum ora, ut sicut filius Dei secundum suam inscrutabilis sapientiam præuidentiam, scientiam, & intellectu me artificiosissimè decorauit, & totam replevit, ut su-

*Tropica
Angelica
salutatio
nisi deu-
tationem
Michael
dem De-
paratione*

per omnes Sanctos maiori cognitione fruar beatissima Trinitate, & qui me tanta claritate perlustravit, vt, velut Sol radians in virtute, totum coelum illuminem: ita in hora mortis animam tuam lumine fidei, & cognitionis perfundam, ne fides tua ignorantia, aut aliquo errore tentetur.

Ad tertium ora, vt sicut Spiritus sanctus suaviter sui amoris plene mihi infudit, & tam suavissimam, & sanctissimam effecit, vt post Deum benignissima, & dulcissima limpa ad sim tibi in hora mortis infundendo animæ suavitatem diuini amoris, qui in tantum præualeat in te, vt omnis pœna, & mortis amaritudo ex amore tibi sit præsuavis. hæc apud S. Mechildem.

EXEMPLA EORVM, QVI PECV-

lras precas Despara offerre consueverunt.

Nunc subiicienda sunt exempla aliquot ipsidem fere auctorum verbis, breuitatis tamen studio interdum in pauca collatis, quorum indicio Despara eiusmodi precibus, ac præsertim salutatione Angelica miraculis editis maximo opere delectari ostendit.

S. Bernardinus Senensis adhuc in seculari habitu degens ad imaginem B. Virginis elegantissimam, depictam supra portam vrbis Senensis, quæ Camollia dicitur, quotidie multis annis nudis genibus pijsissimas offerebat preces, quemadmodum legimus in vita eiusdem, quare mirum non est eum castitatem ab omni labe puram integramque seruasse, & à Virgine consecutum, vt cum iam Ordinem Minorum complexus celeberrimus esset. Concionator: de ea deuotissimè, ac crebrè concionaretur. Eius rei testes sunt sanctissimi hominis de Virgine non minus piæ, quam doctæ conciones, quæ impressæ habentur, quasque nos sæpè in hoc opere citauimus.

S. Antonii
Caesariensis
Salua Regina
lib. 7 cap. 30.
De Antiphona *Salua Regina* quàm grata sit Virgini, præter id, quod hæc de re asserit S. Antoninus 3. par. tit. 23. cap. 3. §. 1. narrat Caesarius lib. 7 cap. 30. Sacerdotem quendam, qui eandem Antiphonam *Salua Regina* identidem dicebat à timore tonitruorum, ac fulminum, quibus nimis terrebatur, liberatum fuisse meritis Desparæ, quæ ei ad altare oranti apparuit, si quæ eum est allocuta, qui Antiphonam *Salua Regina* libenter, ac frequenter

decantas, nunquam tonitrua, neque fulmina, quorum timore sæpius affligeris, te lædent, & ex eo tempore liberatum se sensit.

Vir quidam nobilis quoniam bonis operibus studiosè vacabat, & oratione illam, cuius initium est, *O Intemerata*, in honorem beatissimæ Virginis, & S. Iohannis Euangelistæ quotidie recitabat, seruatus est à dæmone, qui serui famulantis habitum, formamque susceperat ut enim à via veritatis auerteret, & si posset etiam contrucidaret. Verum à sancto quodam Episcopo deprehensus est, mox tora re perfacta fraudeque frustratus sua, euauit. Vincencius libro 7. spec. hist. cap. 101.

Per orationem d. Intemerata, &c. quidam à dæmonibus liberatur.

Beluacensi.

EXEMPLA DE SALVTATIONE Angelica.

Beatissimus Albertus Monachus Crispinensis Monasterij, qui circa annum Domini 1140. floruit, præter Psalterium Davidicum, quod recitabat, centies per diem flectebat genua, & quinquages, prostrato quidem corpore, sed articulis, & digitis subleuato, ad vnamquamque genuum curuationem dicebat salutationem Angelicam. Hæc ex vita eiusdem apud Suriurum tom. 2. die 7. Aprilis.

B. Albertus.

Cuius quidam Colonienfis post mortem fux nepti apparuisse scribitur in splendido habitum, in quo maximè in caligis, & in calceis scripta erat circumcirca saluatio Angelica, quam viuens ad Ecclesiam eundo, vel redeundo, vel in curia sua deambulando frequentissimè ruminabat. Caesarius lib. 12 cap. 50.

Saluatio Angelica nota post obitum exornata, quidam qui viuens istam sæpius iterabat.

Miles Veteranus Cisterciensem Ordinem ingressus, præ ingenij ruditate orationem Dominicam nulla ratione addiscere poterat: multo tamen, & diuturno labore salutationis Angelicæ breuem versiculum interprandendum ad vnamquamque feiè buccellam illum ruminando memoriæ mandauit, & longo vsu tantam in ipsa salutatione mentis dulcedinem concepit, vt cordi eius, & ori matris Christi memoria indecibiliter adhereret. post cuius obitum in eius tumulo arbor ignoti generis visa est, cuius folia literis aureis insignita Aue Maria Gratia Plena, notabiliter singula continebant. venit Diocesanus Episcopus, & per effossionem inuenit radicem arboris ex ore veterani ortum habere, quod vbi compertum est, arbor illa in omnium oculis auit, & defecit.

Saluatio Angelica in foliis arboris progressa ore Monachi illam saepe iterantis, post obitum reperit esse.

Tho-

*Cantipra-
tensi.
B. F. Ro-
ma: He-
spani de-
uotio erga
salutatio-
nem An-
gelicam.*

*Chronica
S. Domi-
nici.
Consola-
tionum
caelestium
et horum
et f. n. d. n.
de preci-
bus S. El-
zearii
per Ange-
licam sa-
lutatione
à Deipara
impetrat.*

*Surius.
Ab insa-
nabili mor-
bo libera-
tur Cister-
ciensis, qui
Angelicam
salutatio-
nem pro-
nunciare
consuevit.*

Thomas Cantipratenfis li. 2. apum c. 29. par. 9.
B. F. Romeus Hispanus ex Catalaunia, Oc-
dinis Prædicatorum, Virginis deuotissimus,
iugiter eius sanctum nomen, & laudes can-
bat, & alijs narrabat: inter alia pietatis exerci-
tia quotidie salutationem Angelicam certo
numero millies deuorè recitabat: & ne quis er-
ror in numero salutationum ineundo contin-
geret, cordulam mille nodis distinctam habe-
bat, quam in suprema sua ægitudine è mani-
bus nunquam deponebat. obiit verò sanctè die
primo Nouembris anni 1261. hæc ex 1. part.
Chronic. S. Dominici lib. 2. cap. 65.

18. S. Elzearius Comes Ariani, cuius memo-
ria in martyrologio die 27. Septembris reco-
litur, interrogatus à quodam viro religioso,
quem in precibus suis modum, formamque
patronum delegisset? Respondit ille: Equidem
Virginem sanctissimam mihi patronam, & ad-
uocatam elegi: cumque ad orandum me præ-
parare volo, indignitatem, & vtilitatem meam
prius confidero; atque ita Matri gratiæ me
commendans eam precor humiliter, vt ea,
quæ ipsi, & eius benedictio filio grata sint, po-
nat in corde, & ore meo: simulque quanta
pollum animi pietate semel ei offero AN-
GELICAM SALUTATIONEM. ea dicta
nunquam mihi deest noua rerum diuina-
rum materia. hæc in vita eiusdem apud Su-
rium tom. 5.

Monachus quidam Cisterciensis nomine
Adam in sua pueritia caput habebat ita sca-
biosum, vt præ fœtore putredinis scholares
cum eo sedere recusarent. Is salutationem An-
gelicam didicerat, eamque frequenter recita-
bat. cumque apud Monasterium Westphaliæ
eundo ad scholam, siue ad matutinas quotidie
per quamdam Ecclesiam transiret, ante Orato-
rium in honorem Dei Genitricis cum tribus
venijs tondem faciebat salutationes. Nocte
quodam putans pulsatum esse ad matutinas,
surrexit tremens, & inuenit Oratorium clau-
sum, quare tribus vicibus de more genua fle-
ctendo Angelico versiculo Dominam no-
stram salutauit: surgens inuenit ostium aper-
tum, & tanta erat in Ecclesia claritas, vt fulgore
meridiano assimilaretur. viditque ante ma-
ius altare septem matronas residentes, vnã
in medio, quæ cæteris clarior erat, quæ etiam
ei ad se vocato dixit. Bone puer quare non ad-
hibetur cura capiti tuo, respondit ille Do-

mina iam circa me laborarunt, sed nihil pro-
ficiunt: adiecit illa, Ego sum Mater Christi, &
Domina huius Oratorij, & quia mei memori-
am habere solitus es, ego tibi curam adhibeo,
accipe fructus ligni fusilis, & fac tibi hodie ex
eo lauari caput tribus vicibus ante missam in
nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, sta-
timque curaberis. deinde eo genuflectente ma-
num benedictam super eius caput posuit, di-
cens ab hac hora vsque ad diem mortis non
dolebit caput. Mulier verò, quæ puerum nutri-
uit, eis cognitis in proxima valle ostentos
fructus collegit, & caput eius lauit, statim-
que conualuit: nec vnquam postea capitis
dolorem est passus. quod in Ordine Cisterci-
ensi satis est miraculosum. Casarius lib. septi-
mo, cap. 25.

19. Clericus quidam tamen si seculo deditus,
Deiparam tamen adeò amabat, & reueren-
tur, vt quotiescunque Ecclesiam intraret, vel
per eam transiret, nulla vel occupatione, vel
obliuione impediebatur, quin cum omni deu-
otione, & humilitate genuflexo Deiparam
salutatione Angelica honoraret, rursum genu-
flexo dicebat: *Bonus venter, qui se portauit
Christe, & bona vbera, quæ te lactauerunt
Dominum Deum.* Is ægitudine correptus
præ dolore linguam, & labia dentibus com-
manducauit: idem de cæteris membris factu-
rus, si permitteretur. cumque lingua, & labijs
penitus consumptis misere iaceret, sensibus
corporis exemptus; vidit iuxta lectuli caput
personam reuerendo aspectu, qui eius Angelus
esse videbatur, & Deiparam pro ægrotò eni-
xè interpellabat: apparuit autem Virgo san-
ctissima, extractaque vbera vita est protinus
immittere in os ægri, & sancti lactus sui rore
infuso, subito suæ linguæ integritatem, & la-
bjs antiquum decorem, in toto corpore pri-
stinam restaurauit sanitatem: redditis igitur
sensibus surrexit sanus, & incolumis; & factam
circa se misericordiam, etiam si lingua
taceret, repentina vitæ, & morum mutatio-
ne omnibus cæpit prædicare. etenim se, &
sua diuino seruitio mancipans, de cætero du-
xit vitam religiosam. Vincentius lib. 7. spec-
hiflor cap. 84.

Salutationis quoque Angelicæ vtilitas, &
efficacitas præcipue elucet in Satanæ infi-
dijs, quibus non impugnat, superandis, eius-
que viribus secundandis: quod ex complu-
ribus, quæ alibi in hoc opere congestimus, exem-
ta.

*Casarius
Denius
B. Virgini
quidam
Clericus
ab eadem
in summo
agritudo
Angelo
cursu de
de precibus
sagatur.*

*Alia
mille
plum*

*Vincen-
tius
Beluacens.
Salutatio-
nu Angeli-
ca vobis
damus
mopere
hericis
exem.*

exemplis; & ex ijs, quæ iam subiiciemus, siquid apparet. quin etiam dæmon salutationem Angelicam tantopere perhorrebat, vt cum teste Cæsario lib. 3. cap. 6. Dæmon aliquando Deo permitte in loco, vbi quædam religiosa puella erat loqueretur, & hominum peccata detegeret, nec tamen ab aliquo nisi ab eadem puella videretur, postolatus dicere orationem Dominicam, & symbolum fidei, ea quidem rectè inchoabat, sed tamen postea verba inuertebat: salutationem verò Angelicam, quàm se scire profitebatur, ne incipere quidem potuit propter honorem Dei Genitricis, & sacramentum Dominicæ Incarnationis.

Cæsarius.

Salutationem Angelicam pronuncians mulier in sensum sebi dæmonem effugauit.

Aliud simile exemplum.

20 Puella quædam in domo patris sui visibiliter à dæmone terrebatur, cumque statuisset ad Moniales Ordinis Cisterciensis se conferre, nec à dæmone dissuaderi posset, ab eodè ad fenestram solarij rapta est, indeque eam præcipitare conabatur: sed cum Angelicam salutationem diceret, dimissa est ab inimico si bi dicente: Si in hac hora mulierem illam non inuocasses, occidissèm te. & hoc dicto in maximum canem transformatus de fenestra exiit. Hæc puella sanctimonialis effecta cum à dæmonibus visibiliter vexaretur, Virginis sanctissimæ inuocatione ab ijs se tuebatur. Cæsarius lib. 5. cap. 44.

Quædam mulier nomine Alheydes apud Bonnam diocesis Coloniensis, cum aliquandiu cum quodam Sacerdote impudicè vixisset illeque suspendio se ipse in proprio cubiculo hecasset, isto terrore est correpta, vt in quodam sanctimonialis coenobio religionis habitum suscepit: verùm à dæmone visibili forma die, noctuque vt ad secularè vitam rediret, importunè sollicitabatur, quæ cum eum à se signo crucis, & aquæ benedictæ aspersione abigere tentaret, & ille quidem ad modicum tempus recederet, sed iterum rediit: tandem à quadam ex sororibus edocta, salutationem Angelicam alta voce in eius faciem inelama- uit, ex quo tempore dæmon dira imprecans ei, à quo hoc remediũ acceperat, ac si sagitta percussus, vel turbine impulsus esset, aufugit, nec vltra propius accedere præsumpsit, quin etiam sanctimonialis illa tali iaculo munita, dæmonem in posterum absque terrore vidit, ad extremum cuiusdam religiosi viri consilio suorum peccatorum confessione generali Sacerdoti facta dæmon ex illa hora nunquam

ab ea visus, vel auditus est. hæc Cæsarius lib. 3. cap. 13.

21 Idem Cæsarius lib. 7. cap. 26. simile quid narrat euenisse cuidam Conuerso Ordinis Cisterciensis, cui dæmon visibiliter se obijciens multis modis eum terreat: adeoque ei erat infestus, vt Conuersus neque crucis signo, neque aliqua oratione illum effugare posset. sed à quodam religioso edoctus, Angelicam salutationem contra eum protulit, qua malignus spiritus velut turbine impulsus recessit, malè imprecans ei qui tale dederat consiliũ, sicq; ab eo est liberatus.

Cæsarius. Sim le exẽ plum de quodã Cisterciensi.

Matrona quædam Dei Genitrici impensè addicta, filios instruebat, vt ipsam in suis necessitatibus inuocarent, recitando Ave Maria. Huius filia satis erat dissoluta, vagabunda, & saltatrix, & frustra à matre sæpius est correpta; nam pater eam diligebat præ cæteris filijs, quàm dæquod pulchra esset, & mundana, emitque ei vestes pomposas, cui, cum aliquando defessa sub arbore quiesceret, dæmon apparuit, dixitque Veni mecum, ego enim sum diabolus, cuius propositum conaris implere; arma, & rete nostrum ad animas capiendas. vnde modo recipies pœnam pro peccatis tuis, & omnium quos per ornamentum corporis tui ad malas concupiscentias traduxisti: & diabolus statim violenter nitebatur eam rapere. & illa ex institutione matris clamauit, dicens: Virgo Maria adiuua me, & statim clara voce dixit, Ave Maria gratia plena, &c. Respondit diabolus, Maledicta sit, quæ hanc orationem tedocuit; quam si non dixisses, ad inferni incendium te traxissem, vbi cum tuis æqualibus pœnam condignam pro omnibus, quos ad peccandum traxisti, inuenisses. quæ postea nunquam amplius chorizauit, vestes pomposas deposuit, vitam, & mores humiliter emendauit, & B. Virgini amplius vsque ad mortem serouit. hæc ex Doctore Iacobo de Paradiso Carthusiano apud Spec. Exempl. distin. 9. Speculum num. 107.

Aliud simile exemplum.

DEIPARA MILITEM QVOTIDIE SALUTATIONEM ANGELICAM RECITANTEM à dæmone quatuordecim annis seruat.

22 **C**VM quidam miles Virginis studiosissimus, quam singulis diebus salutare consueuerat, nec ab ea consuetudine villo vnquam

Angelicam salutacionem quodã quoti-mp.

die pronū impedimento recedebat, castram possideret
 eius mi- in publica via situm, & viatores quoscunque
 les: a damo- prædaretur, eosque bonis spoliaret suis. Ac-
 no qui qua- cidit aliquando, vt vir quidam religiosus, ac
 tuordecim- pius illac iter faceret, quem grassatores illi
 annos ipsū spoliare volebant. Hic ille prædones impensè
 obsederat, rogare, vt sese ad eorum Ducem tantisper si-
 liberatus- starent, velle eum eo quædam secreta com-
 municare, à quo tandem petijt, vti sibi ad vni-
 uersos qui ex sua familia, castrove essent con-
 uocatos, Verbum Domini habere liceret. ac-
 cessuntur, & accurrunt vniuersi. porò vir
 sanctus vnum è multis desiderari pronuntiat:
 vniuersi verò adesse omnes astruunt, exclamat
 vnus, solum cubicularium deesse. Mittitur, qui
 hominem in concionem producat, qui vbi vi-
 rum sanctum procul aspexit, cœpit oculos in-
 uertere, rotare caput more dementium. deniq;
 obluclari, nec propius accedere audebat. Hic
 sanctus adiuro te, inquit, per nomen Domini
 nostri Iesu Christi, vt quis sis nobis edisseras,
 & quam obcausam huc veneris palam pandas:
 ille Christi imperio coactus, profitetur se
 dæmonem esse sub humana specie quatuor-
 decim annis cum milite hoc fuisse, atque se eo
 consilio à principe tenebrarum missum, vt di-
 ligenter obseruaret, num aliquo die Miles piã
 illam salutandæ Virginis consuetudinem in-
 termitteret quam si vel vno intermisisset die,
 futurum fuisse aiebat, vt eius strangulandi, a-
 nimæque ad inferos pertrahendæ potestas sibi
 permitteretur: se in famuli speciem quatuordecim
 annis illum obseruasse, nec vllum vnquã
 abijisse diem, quo miles Deiparam de more
 non salutauerit. Atque hæc omnia cum pla-
 ne cognouisset Grassator Miles ad sancti viri
 pedes proiectus, suorum scelerum veniam pe-
 tijt, ac vitæ suæ rationem correxit, seque ad
 pietatem reuocauit. Vir autem sanctus Chri-
 sti imperio dæmonem potius abscedere ius-
 sit in locum vnde ijs, qui Virginem Deiparam

Jacobus de Voragine, nihil prorsus damni inferre audeat,
Spec. Exō- de Voragine in festo Annunciationis B. Vir-
plorum. ginis, & refertur in speculo Exemplo-
 rum distinctione 8.
 num. 60.

* *
 *

PRECES ALIÆ, ATQVE OBSE-
 quia, quæ Virgini Deiparæ exhi-
 beri possunt.

CAPVT XXXIX.

S Y M M A R I V M.

- Officium beata Virginis, num. 1.
- Litania beata Virginis, num. 3.
- Rosarium Deiparæ, & de eius Nomine, Auctore,
 precandæ ratione, ac multiplici utilitate, nu-
 mero 4.
- Exempla, seu miracula in ijs, qui Rosarium reci-
 tarunt, Deiparæ ope peracta, num. 9.
- Corona Deiparæ, num. 12.
- Miracula in ijs, qui Coronam recitabant, Deiparæ
 fauore exhibitus, num. 13.
- Corolla, in qua ter oratio, & duodecies saluatio
 Angelica repetitur, num. 15.
- Mortificationes, & corporis afflictiones in hono-
 rem Deiparæ, num. 17.
- Eorum exempla, qui ieiunium, vel aliam pietatis
 opus propter Deiparam exercebant, num-
 ro 18.
- Imperatorum, & Regum in Deiparam pietas
 Sabbato, vel alijs eidem dicatis diebus, num-
 ro 19.
- Deiparæ miracula, & beneficia in eos, qui ieiun-
 nium, vel aliam mortificationem in eius ho-
 norem suscipere, num. 20.
- Opera misericordiam sum sp. virtualia, tum corpora-
 lia in honorem Deiparæ, num. 23.

OFFICIUM B. VIRGINIS.

NTER pieces, quæ in Deiparæ i-
 honorem fundi possunt. Ter. De Offi-
 cio loco recensuimus Officiū, paruo B.
 quod vocant paruum B. Vir. Virgini-
 ginis, quod Urbanus Secundus
 anno 1094. in Concilio Cla-
 uentensi iussit in honorem Virginis in Ec-
 clesia quotidie recitari; quemadmodum
 cap. 29. retulimus: vbi etiam diximus, qui-
 nam ad illud persoluendum teneant, post
 Pij Quinti Pontificis Maximi tempora, cu-
 jus iussu anno 1571. idem B. Virginis
 Officium, adiunctis precibus, reformatum
 prodijt, adiectis Indulgentijs, quas il-
 lud, vel alias Orationes eodem volumine
 insertas recitantibus, idem Pius Quintus
 benign-